

به مناسبت ابقای بیرانوند در پرسپولیس

از لغزش در لیگ تادرخش در جام جهانی

قهرمانان آسیا خورد، همان قدر مقصر بود که دفاع «تقریباً تعطیل شده» پرسپولیس در آن مسابقه تقصیر کار بود.

آمار به سود او حکم می‌دهند

البته بیرانوند در فصل گذشته نیز دروازه‌های ایستاده بود که کمترین گل خورده فصل (۱۶ مورد) به نامش نوشته شد و صرف نظر از این که این توفیق تا چه میزان محصول مشارکت تمام عیار و کمک عالی سیدجلال حسینی، محمدانصاری، شجاع خلیل زاده و حسین ماهینی بوده باید پذیرفت که سهم اول را باز هم خود بیرانوند داشته است.

حقیقتاً به همین سبب است که باید نگران برخی کارهای بیرانوند و بعضی نمایش‌های او در فصل می‌شدیم که یکی از یک طرفه‌ترین قهرمانی‌ها در تاریخ برگزاری لیگ به نام سرخ‌ها نوشته شد و باید می‌پرسیدیم که آیا برانکو و مربی دروازه‌بان‌های پرسپولیس برای رفع ضعف‌ها و لغزش‌های فنی بیرانوند و در آوردن وی از شرایط مخدوش آن زمانش کار مؤثری انجام داده بودند و یا همه چیز را به امان خدا و تلاش شخصی بیرانوند واگذار کرده بودند که در ۲۷ سالگی کوهی از تجربه را به لطف شروع زود هنگامش در فوتبال حرفه‌ای روی دوش‌های خود حمل می‌کند. پرسپولیس می‌داند که با هر دروازه‌بان دیگری هم به بن‌بست نمی‌رسد زیرا در سایر پست‌ها هم بسیار قوی است و کی‌روش هم ثابت کرده که منتظر هیچ کس نمی‌ماند و در اندک مدتی برای کلیدی‌ترین نفرات هم جانشین‌سازی می‌کند.

چه کسی بهتر از او؟

با این حال هر دو تیم ترجیح می‌دهند تغییری صورت نپذیرد و یک بار دیگر بیرانوند حلال مشکلاتی شود که در بعضی دیدارهای چند سال اخیر پرسپولیس با لغزش خود وی حاصل آمده است. اتفاقاتی را که او را از اوج تجلی‌اش دور ساخته و مربیان وی را به نهایت دغدغه رسانده بود اما هر دو سوی ماجرا نیک می‌دانستند و می‌دانند علیرضا در ذات خود همچنان سنگربان توانایی است که کافی است لحظات خطر در معدودی را که موجب برهم ریختن تسلط آرامش‌اش می‌شوند، برطرف سازد تا باز در قالبی ظاهر شود که از سنگربانی با توانایی و سابقه‌وی توقع آن می‌رود و در جام جهانی اخیر به چشم دیدیم. واقعاً چه کسی بهتر از او؟

تیم ملی نگاه کنیم یا وارد این بحث بشویم که به گزیننده‌های دیگر میدان بهتر و بیشتری برای ابراز وجود بدهیم تا اگر واقعاً بهتر بودند در «روسیه ۲۰۱۸» درون آخرین سنگر تیم کارلوس کی‌روش بایستند.

آن‌جا که تردید و تهدیدی نیست

تسا آن‌جا که به برانکو یا وانکوویچ مربوط می‌شود، وی کوچک‌ترین تردیدی به صلاحیت علیرضا بیرانوند برای ادامه خدماتش درون دروازه نداشت و هنوز هم ندارد و اگر در آن تاریخ به بوژیدار رانوویچ یک بازی داد، با نیت فرسوده نکردن بیرانوند در آستانه «دربی ۸۶» تهران بود. آن کار هر فلسفه‌ای داشت اثر معکوس گذاشت زیرا بیرانوند در تک گل حوزه پرسپولیس در آن دربی که روی یک توپ ریباند شده حاصل آمد، بی‌تقصیر نبود و پیش از آن طی شکست ۳-۰ مقابل السد قطر در لیگ قهرمانان آسیا هم طوری بازی نکرد که بود که در شأن خودش و پرسپولیس باشد. او اواخر دو فصل پیش در بازی بی‌تأثیر برابر ذوب‌آهن خروج فاجعه‌باری از دروازه داشت که یکی از سه گل رقیب را رقم زد و در پاییز دو سال پیش در شش‌گلی که پرسپولیس در مجموع دو دیدار مقابل الهلال عربستان در لیگ

علیرضا بیرانوند سرانجام تصمیم گرفت در پرسپولیس بماند و با این که به نظر می‌رسد این ابقاء فقط تا پایان نیم فصل اول لیگ هجدهم باشد اما به هر حال برای قرمزهای پایتخت در بردارنده سودی کلان است زیرا کمک می‌کند هفته‌های نخست لیگ را با آسیب‌های کمتری سپری کنند و دیدارهای شهر یورماه خود با الدحیل قطر در لیگ قهرمانان آسیا را هم با استحکام بیشتری برگزار نمایند.

بیرانوند پس از درخشش در جام جهانی اخیر و مهار پنالتی کریس رونالدو محبوب‌تر از هر زمانی شده به همین سبب سخت است تصور کنیم او به زودی لژیونر نخواهد شد اما در بخش‌هایی از فصل پیش وضع او اصلاً خوب نبود. در آن زمان در ترکیب پرسپولیس از همه نگران‌کننده‌تر شکل کار و بیلان نتایج دروازه‌بانی بود که در دو سال اخیر فراتر از رشید مظاهری، حامد لک، علیرضا حقیقی و هر سنگربان دیگری تبدیل به مرد شماره یک دروازه‌های ایران شده و البته دروازه‌بان برجسته‌ای است اما نشانه‌های لغزش او که پیشتر در هر فصل از دو سه مورد فراتر نمی‌رفت در آن ایام به آمار بالاتر و شکل دغدغه‌آورتری رسیده بود و حتی این سؤال را پیش آورده بود که آیا باید باز هم به او به چشم دروازه‌بان اول بی‌گفتگوی

